

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Míničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. J. M.**, správca konkurznej podstaty F. V. s. r. o., L. - mestská časť Š., IČO: X., proti žalovanému v **1. rade: JUDr. I. S.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu K. I., spol. s r. o., K. - mestská časť Š., IČO: X. a žalovanému v **2. rade: V. S. H., a. s., T.** IČO: X., právne zastúpeného JUDr. F. B., advokátkou, R., o **určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2001**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. augusta 2006, č. k. 17Cb/951/2001-361, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23. augusta 2006, č. k. 17Cb/951/2001-361 vo veci samej **p o t v r d z u j e .**

Výrok v časti o trovách konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 2. rade trovy prvostupňového konania v sume 359,39 Eur na účet právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu proti žalovaným 1/ a 2/ zamietol, trovy konania proti žalovanému 1/ nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v sume 242 524,-- Sk na účet právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že podaným návrhom sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/ zo dňa 25. 06. 2001, podľa ktorej bol prevedený hnutel'ný a nehnuteľný majetok úpadcu K. I., s. r. o., K. na žalovaného 2/. V intenciách právneho záveru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa uznesenia č. k. 1 Obo 59/03-165 zo dňa 17. 02. 2004 súd skúmal otázku spoluvlastníckeho vzťahu žalobcu k hnutel'ným a nehnuteľným veciam, ku ktorým sa žalobca hlásil na základe tvrdenia, že kúpil od zahraničnej firmy F. F. E. S.p.A. so sídlom v T., prostredníctvom L. P. – P., so sídlom K., strojno–technologické zariadenia zabudované do stavby nachádzajúcej sa na LV č. X. k. ú. K. Uvedené tvrdenia preukazoval platobným príkazom vtedajšej P. (vo fotokópii), bez uvedenia ceny prevodu na účet zahraničnej firmy, ako aj jej realizácie. Súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca nepreukázal vlastnícke práva k predmetu predaja kúpnu zmluvou zo dňa 25. 06. 2001, a preto nesplnil procesnú podmienku podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., teda, že má na určení neplatnosti kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem či ako vlastník alebo spoluvlastník odpredaných hnutel'ných a nehnuteľných vecí určených kúpnu zmluvou. Súd k uvedenému dodal, že kúpnu zmluvou zo dňa 25. 06. 2001 bol odpredaný nehnuteľný majetok, pričom v petite návrhu sa žalobca domáhal bližšie neurčených vecí aj hnutel'ných. Súd v rozhodnutí zdôraznil, že bez preukázania získaného vlastníckeho vzťahu k veci, na základe konkrétneho právneho dôvodu, nie je možné takémuto návrhu vyhovieť. Výrok o trovách konania sa zakladá podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca a žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť, prípadne zmeniť tak, ako je to uvedené v žalobnom návrhu. Uviedol, že zistenia súdu prvého stupňa o spoluvlastníckom vzťahu k hnutel'ným a nehnuteľným veciam, sú nesporne nesprávne, ktorých nesprávnosť je založená nevykonaním viacerých navrhnutých a predložených dôkazov, ktorých nevykonanie podľa jeho názoru súd v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p., ničím nezdôvodnil. Žalobca zdôraznil, že na pojednávaní dňa 26. 01. 2005 zástupca žalobcu predložil súdu materiál súhrnne označený "Systémová analýza sporu", obsahujúci rad listinných dôkazov, z ktorých dôkazov vyplýva, že žalobca nekúpil predmetné strojno-technologické zariadenia od T. firmy prostredníctvom L. P., ako nesprávne tvrdí súd,

ale kúpil ich priamo od ich vlastníka. P., ktorý ich ešte predtým nadobudol kúpou od T. vlastníka. Odvolateľ poukázal na to, že v tejto súvislosti predložil faktúru od predávajúceho a potvrdenie predávajúceho (L. P.), že predmet kúpy je majetkom žalobcu. Listiny boli predložené aj za situácie, kedy ani jeden zo žalovaných toto vlastníctvo nespochybňoval.

Zistenie súdu, že žalobca tvrdil, že stroje boli zabudované do stavby zapísanej na LV č. X., čo žalobca preukazoval platobným príkazom vtedajšej P., je podľa odvolateľa rovnako vadné z dôvodu nevykonania, ako aj nevyhodnotenia žalobcom predložených a navrhnutých dôkazov (list vlastníctva č. X. k. ú. K., zo dňa 12. 08. 1994, rozpočet stavby, stavebné povolenie na technologickú časť stavby č. ÚRaŠSS 97/92, povolenie na výstavbu vodohospodárskych diel č. ŠVSo-573/91, Kolaudačné rozhodnutie stavby č. ÚRaŠSS 352a/92/Gs a ďalšie). Odvolateľ má za to, že podľa ust. § 134 O. s. p., mal prvostupňový súd vyššie uvedené dôkazy posúdiť ako dôkazy potvrdzujúce vlastníctvo žalobcu k predmetným strojno-technologickým zariadeniam.

V odvolaní žalobca ďalej uviedol, že pozemky boli a sú vo vlastníctve štátu a na žalovaného 2/ neprešli. Uvádzaný zápis na LV č. X. je neurčitý a vo svojej podstate zavádzajúci, nakoľko nie je uvedené, ku ktorému dátumu bol súdom skúmaný list vlastníctva vydaný. Pochybenie súdu prvého stupňa podľa žalobcu spočíva v tom, že spoluvlastnícke právo žalobcu, a teda aj naliehavý právny záujem, súd posudzoval na základe listu vlastníctva vydaného po zápise vlastníctva na žalovaného 2/, teda po uzavretí napadnutej kúpnej zmluvy medzi žalovanými. Podľa názoru žalobcu však mal súd vychádzať z listu vlastníctva, platného ku dňu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Tento list vlastníctva bol žalobcom do spisu dodaný, súdom však nebol vyhodnotený. Z tohto listu vlastníctva vyplýva, že na ňom nie sú zapísané budovy, ale zástavba so súpisným č. X., bez akejkoľvek ďalšej dielčej špecifikácie a v časti C sú zapísané ťarchy v prospech bánk. Preto záložný veriteľ dal súhlas na prevod jedinej nehnuteľnosti, a to podniku a katastrálny úrad tento prevod vlastníctva zapísal, pričom sa uvádzajú aj iné čísla parciel a iné súpisné číslo. Odvolateľ poukázal na rozdielnosť opatrení konkurzného súdu zo dňa 20. 12. 1999 č. k. 2K 249/98-35 a zo dňa 25. 06. 2001 č. k. 2K 249/98-83, v ktorých opatreniach sa uvádzajú iné čísla parciel. Podľa odvolateľa otáznou preto ostáva zákonnosť takejto zmeny na LV a jej prípadný dopad na práva a postavenie žalobcu.

Pokiaľ ide o preukázanie, že predajom budov medzi žalovanými došlo k negatívnemu zásahu do vlastníckych práv žalobcu, odvolateľ zdôraznil, že na potvrdenie vzniku tohto stavu navrhoval, aby súd zabezpečil dôkaz - Projekt skutočného vyhotovenia stavby, z ktorého projektu sa nepochybne dala posúdiť skutočnosť právnej neoddeliteľnosti predaných budov od stavby a zároveň vlastníctva žalobcu. Súd prvého stupňa však tomuto návrhu nevyhovel a nevyhovenie nezdôvodnil.

K otázke, či predajom budov došlo k zásahu do vlastníckych práv žalobcu a k ohrozeniu jeho postavenia, ktoré sa týmto predajom stalo neistým, odvolateľ dodal, že z rozpočtu stavby vyplýva, že žalobca je vlastníkom častí stavby, uvedených v Hlave II rozpočtu a žalovanému 2/ boli predané časti stavby uvedené v Hlave III rozpočtu. Odvolateľ má za to, že samostatné využívanie vecí uvedených pod Hlavou II (predmet napadnutej kúpnej zmluvy) bez súčasného využívania vecí uvedených pod ostatnými hlavami rozpočtu, teda aj majetku žalobcu, nie je technicky možný, rovnako ako využívanie majetku žalobcu uvedeného pod Hlavou III, ide napr. o protipožiarny systém a iné.

Odvolateľ zdôraznil, že keď nadobudol vlastníctvo k technologickému vybaveniu stavby, k tomuto vlastníctvu prináleží aj právo jeho využívania spôsobom pre danú vec obvyklým, alebo spôsobom určeným príslušným orgánom. Tento spôsob užívania danej časti majetku bol určený S. orgánom ešte pred jeho kúpou žalobcom, a to za súčasného využívania stavebných objektov stavby. Stav vzájomnej podmienenosti jednotlivých častí stavby jej dovtedajší spoluvlastníci rešpektovali, čo vyplýva aj z dôkazov doložených do spisu. Vyplýva to z nájomnej zmluvy nehnuteľností zo dňa 01. 04. 1998 (uzavretej medzi terajším úpadcom a žalobcom - nájomnou zmluvou boli prenajaté budovy) a z nájomnej zmluvy zo dňa 02. 01. 1998, uzavretej medzi vtedajším vlastníkom technológií (L. P.) a terajším úpadcom, s následným postúpením tejto zmluvy z L. P. na žalobcu dňa 01. 04. 1998.

V súvislosti so vzájomnou podmienenosťou častí stavby žalobca doložil do spisu aj informačný katalóg žalovaného 2/ zo dňa 07. 07. 2002, z ktorého katalógu vyplýva, že budovy sa nemohli prenajať bez majetku žalobcu, akým majetkom je rozvod elektrickej energie, rozvod priemyselnej vody, čistička priemyselnej vody, rozvod stlačeného vzduchu, a pod. Z nevykovaného dôkazu (Projekt skutočného vyhotovenia stavby) podľa odvolateľa

ďalej vyplýva, že tieto technologické rozvody neboli ani súčasťou, ani príslušenstvom budov vo vlastníctve žalovaného, ale sú súčasťou prevádzkových súborov vo vlastníctve žalobcu.

V odvolaní žalobca doplnil ďalšie dôkazy s poukazom na ust. § 9 ods. 4a O. s. p. a § 372f O. s. p., prípadne ust. § 120 ods. 4 O. s. p. Uviedol, že žalovaný 2/ ešte pred uzavretím napadnutej kúpnej zmluvy nesporne vedel, že užívateľnosť budov, ktoré kupuje, je obmedzená prítomnosťou technologických zariadení vo vlastníctve tretej osoby. Dňa 04. 05. 2001 adresoval žalovaný 2/ žalovanému 1/ svoju ponuku na odkúpenie majetku úpadcu, pričom zároveň prejavil záujem aj o odkúpenie strojno-technologických zariadení v majetku žalobcu. Zároveň žalovaný 2/ v oznámení zo dňa 11. 02. 2002 oznámil žalobcovi, že pristupuje k demontáži jeho strojno-technologického majetku z dôvodu, že niet právneho titulu na prítomnosť týchto zariadení v jeho budovách.

Odvolateľ je toho názoru, že svoje vlastníctvo k predmetným strojno-technologickým zariadeniam právne relevantným spôsobom preukázal. Rovnako preukázal zakomponovanosť tohto majetku do jedinej ucelenej stavby, ktoré dôkazy mohli byť zvýraznené vykonaním nevykonaného navrhovaného dôkazu - Projektu skutočného vyhotovenia stavby. Ďalej je toho názoru, že preukázal zásah do svojich vlastníckych práv v minimálnej úrovni zneistenia jeho právneho postavenia, v súlade s judikátmi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 92/2001 a sp. zn. 5Cdo 60/98, ako aj snahe predísť žalobe na plnenie z dôvodu nezákonného odňatia parciálnej časti aktív z rozpočtových hláv projektu stavby č. I, VI, VII, VIII a IX, v súlade s judikátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 42/94 a straty parciálnej časti aktív tvorených trhovou hodnotou podniku, v súlade s doloženými znaleckými posudkami (GOODWILL).

Proti rozhodnutiu o trovách konania, žalobca namieta, že pojednávanie dňa 26. 01. 2004 sa neuskutočnilo a nebolo ani vytýčené, z ktorého dôvodu priznaná odmena za zastupovanie vo výške 43 650,- Sk je neoprávnená. S poukazom na ust. §114 ods. 1 O. s. p. bolo podľa žalobcu pojednávanie dňa 19. 07. 2006 nadbytočné, a preto namieta, aby znášal náklady takéhoto pojednávania. Odvolateľ taktiež namieta, aby hradil trovy konania za odvolacie pojednávanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 17. 02. 2004, nakoľko vo veci odvolania bol úspešný a odvolací súd potvrdil porušenie jeho procesných práv. Odvolateľ má za to, že priznané trovy konania sú založené na nesprávnom právnom

posúdení, nakoľko ide o konanie o incidenčnej žalobe a z hľadiska určenia výšky súdneho poplatku ide o určovací žalobu, z ktorého dôvodu je potrebné vychádzať rovnako aj pri určení výšky tarifnej odmeny advokáta.

Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy žalobca nepreukázal. Nehnutelnosti, ktoré sú predmetom predaja, boli vo vlastníctve úpadcu, pričom predmetom predaja nebol podnik tak, ako to nesprávne uvádza žalobca. Nehnutelnosti boli odpredané úspešnému záujemcovi na základe vydaného opatrenia súdu v súlade s podmienkami stanovenými pre speňažovanie majetku úpadcu. Hnutelný majetok, ktorý tvorila zahraničná technológia, netvoril predmet predaja, pretože nebol zapísaný do konkurznej podstaty úpadcu. Netvoril ani súčasť a príslušenstvo nehnuteľnosti. Podľa znaleckého posudku išlo o samostatný celok, ktorý je možné demontovať. Žalovaný 1/ zdôraznil, že postup správcu bol v konkurznom konaní preskúmaný Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, ako aj Ústavným súdom Slovenskej republiky, pričom pochybenia zistené neboli. Preto žalovaný 1/ navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, pre ktoré bola žaloba zamietnutá. Podľa názoru žalovaného 2/ užívanie strojov nie je závislé na užívaní nehnuteľností, v ktorých sa strojnotechnologické zariadenia nachádzajú. S. časť predstavujúca jednotlivé budovy, zapísaná na LV č. X. k. ú. K., je samostatnou časťou a jej súčasťou, ani príslušenstvom nie sú stroje, ktoré sa v nej nachádzajú. Stavebná časť je samostatne užívateľná tak, ako je samostatne užívateľná aj strojnotechnologická časť.

V súvislosti s odvolaním napadnutým výrokom o trovách konania, žalovaný 2/ uvádza, že výpočtovým základom pre výpočet tarifnej odmeny za poskytnutie právnej služby advokátom bola cena kupovaných nehnuteľností podľa žalobcom napadnutej kúpnej zmluvy. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby bola vypočítaná zo sumy 15 500 000,-- Sk, a pri pojednávaní, na ktorých došlo k odročeniu, bola táto odmena krátená podľa príslušného právneho predpisu. Preto podľa žalovaného 2/ je rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v tejto výrokovej časti správne.

Žalovaný 2/ zdôraznil, že žalobca v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorý záujem je nevyhnutnou podmienkou začatia konania o určení, keďže v intenciách platnej legislatívy a judikátov R 17/1972 a R 24/1995, ide o naliehavý právny záujem najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, keby sa jeho právne postavenie stalo neistým. Preto žalovaný 2/ navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, že tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

V prejednávanej veci bol podaný návrh na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/ zo dňa 25. 06. 2001, podľa ktorej bol prevedený hnutel'ný a nehnuteľný majetok úpadcu K. I., spol. s r. o., K., na žalovaného 2/. Ide teda o žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p., ktorú zákon považuje za procesne prípustnú, len ak je na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Cieľom určovacej žaloby je vydanie rozsudku, výrok ktorého odstraňuje žalobcovu neistotu určením, či tu právo alebo právny vzťah (v prípade určenia neplatnosti zmluvy právny vzťah z nej vyplývajúci) je alebo nie je. Zákon pre procesnú prípustnosť určovacej žaloby predpokladá teda existenciu stavu neistoty žalobcu v tom, či ten-ktorý právny vzťah alebo právo je alebo nie je a zároveň tiež preukázanie, že uvedenú neistotu možno odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku.

Existencia naliehaného právneho záujmu je teda zákonná požiadavka, ktorá musí byť splnená; inak nemožno žalobu o určení právneho vzťahu alebo práva vecne prejednať.

Naliehavý právny záujem na určení či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by sa bez

tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Ak naliehavý právny záujem nevyplýva priamo z návrhu, zisťuje sa výsluchom účastníkov.

V danom prípade súd prvého stupňa so zreteľom k uvedenému skúmal otázku spoluvlastníckeho vzťahu žalobcu k hnutelným a nehnuteľným veciam, ku ktorým sa žalobca hlásil, pričom z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca nepreukázal vlastnícke práva k predmetu predaja kúpnu zmluvou zo dňa 25. 06. 2001, a preto nesplnil procesnú podmienku podľa ust. § 80 písm. c/ O. s. p., teda, že má na určení neplatnosti kúpnej zmluvy naliehavý právny záujem.

Odvolateľ považuje zistenie súdu prvého stupňa o spoluvlastníckom vzťahu k hnutelným a nehnuteľným veciam za nesprávne, ktorých nesprávnosť je založená nevykonaním dôkazu súhrne označeného ako „Systémová analýza sporu“, obsahujúci rad listinných dôkazov. Odvolací súd v súvislosti s týmto tvrdením žalobcu zdôrazňuje, že súd prvého stupňa v priebehu konania vykonal podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. také dôkazy, ktoré dôkazy boli potrebné pre rozhodnutie vo veci v zmysle uplatneného žalobného návrhu a vyjadrení účastníkov konania. Je povinnosťou súdu zvážiť, ktoré označené dôkazy účastníkmi je potrebné na zistenie skutkového a právneho stavu veci vykonať a ktoré nie sú pre toto zistenie potrebné. Vzhľadom na uvedené, nevykonanie dôkazu každou jednou listinou komplexného materiálu označeného ako „Systémová analýza sporu“ s poukazom na ust. § 120 ods. 1 O. s. p., nemožno považovať za postup súdu, ktorým postupom bolo odňaté právo žalobcu konať pred súdom.

Krajský súd v Košiciach vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: platobným príkazom zo dňa 05. 11. 1997, LV č. X., kolaudačným rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia K. zo dňa 16. 12. 1992, zmluvou o zriadení záložného práva, uzavretou medzi Č., a. s., pobočka K. a K. I., spol. s r. o., K., zmluvou o nájme nehnuteľnosti zo dňa 01. 04. 1998, uzavretou medzi žalobcom a K. I., spol. s r. o., K.

Odvolací súd preskúmaním postupu súdu prvého stupňa konštatuje, že súd prvého stupňa posudzoval všetky dôkazy samostatne, ako aj vo vzájomných súvislostiach a ich vyhodnotením dospel k správne právnemu záveru. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v konaní nebolo preukázané vlastnícke právo k predmetu predaja kúpnej zmluvy zo dňa

25. 06. 2001, ktorého určenia neplatnosti sa žalobca v tomto konaní domáha. Z uvedeného dôvodu nebol v konaní preukázaný naliehavý právny záujem na takomto určení neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2001, uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/, keďže sa v konaní nepreukázala taká právna neistota žalobcu, ktorú neistotu by bolo možné odstrániť navrhovaným výrokom rozsudku.

V súvislosti s nevykonaním každej jednotlivej listiny dôkazu súhrnne označeného ako „Systémová analýza sporu“, odvolací poznamenáva, že listiny tvoriace obsah dotknutého materiálu, nie sú záväznými dokladmi, ktorými dokladmi sa preukazuje vlastnícke právo k jednotlivým hnutelným veciam, prípadne k nehnuteľnosti tvoriacej predmet napadnutej kúpnej zmluvy. Na listiny ako súhrnná technická správa, projekt skutočného vyhotovenia stavby, uznesenia orgánov činných v trestnom konaní, informačný katalóg žalovaného 2/ a pod., súd prvého stupňa so zreteľom k predmetu konania ani nemohol prihliadnuť, resp. v rámci petitu žalobného návrhu súd nemohol prikladať uvedeným listinám právnu relevanciu.

Zároveň súd prvého stupňa sa vzhľadom na predmet konania nemohol zaoberať ani preukazovaním opaku záväzných údajov katastra nehnuteľností, ktorých nesprávnosti sa žalobca v konaní domáhal. Súd prvého stupňa pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 25. 06. 2001 správne vychádzal z listu vlastníctva č. X. k. ú. K., z ktorého listu je nepochybné, že predmetom dotknutej kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti vo vlastníctve úpadcu K. I., spol. s r. o., K.. Hnutelné veci, tvoriace predmet kúpnej zmluvy, boli riadne zapísané v súpise správcu konkurznej podstaty, ktorý správca následne uzavrel kúpnu zmluvu v súlade s opatrením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25. 06. 2001, č. k. 2K 249/98-83.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom, zisteným súdom prvého stupňa, ako aj jeho právnym záverom, ktorý bol riadne odôvodnený v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. s poukazom na ust. § 120 ods. 4 O. s. p.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že v priebehu celého konania žalobca dotknuté strojno–technologické zariadenia bližšie nešpecifikoval. Konkretizovanie týchto zariadení žalobca uviedol v podanom odvolaní, v ktorom odvolaní pod tieto zariadenia zaradil

protipožiarny systém, rozvod elektrickej energie, rozvod priemyselnej vody, čističku priemyselnej vody, rozvod stlačeného vzduchu, a pod. Dotknuté systémy a rozvody boli uvádzané v odvolaní ako nové skutočnosti, o ktorých skutočnostiach sa súd prvého stupňa nemohol vyjadriť. Odvolací súd sa preto nezaoberal takýmito skutočnosťami, ako ani ostatným vyjadrením žalobcu ohľadom vedomosti žalovaného 2/ o prítomnosti technologických zariadení vo vlastníctve tretej osoby, z toho dôvodu, že tieto skutočnosti žalobca uviedol až v odvolacom konaní bez splnenia podmienok uvedených v ust. § 205a O. s. p.

V časti rozhodnutia súdu prvého stupňa ohľadom trov konania, odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodol v tejto časti nesprávne. Predmetom sporu je určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/ zo dňa 25. 06. 2001, a preto ide o žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O. s. p. Z uvedeného dôvodu mal súd prvého stupňa odmenu za poskytnutie právnej pomoci určiť s použitím ust. § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. tak, že základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci je jedna trinástina výpočtového základu (jedna desatina výpočtového základu podľa § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z.), keďže v danom prípade nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch s poukazom na neoceniteľnosť nároku na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného, bola žalovanému 2/ priznaná náhrada za 6 úkonov právnej pomoci – dňa 26. 11. 2003 prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom po 42,52 Eur (1 281,-- Sk) a 1x režijný paušál po 4,25 Eur (128,-- Sk), účasť na pojednávaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 17. 02. 2004 po 43,19 Eur (1 301,-- Sk) a 1x režijný paušál po 4,32 Eur (130,-- Sk) podľa § 13 ods. 6 a § 19 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z., účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 26. 01. 2005 v sume 38,34 Eur (1 155,-- Sk) a 1x režijný paušál po 4,98 Eur (150,-- Sk), 2x účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa v dňoch 29. 06. 2006, 19. 07. 2006 ako ¼ úkonu po 10,46 Eur (315,-- Sk), 1x účasť na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 23. 08. 2006 po 41,82 Eur (1 260,-- Sk), 1x režijný paušál po 4,25 Eur (128,-- Sk) a 2x režijný paušál po 5,44 Eur (164,-- Sk), s poukazom na ust. § 11 ods. 1, §14 ods. 4 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., stratu času v zmysle ust. § 20 ods. 1 vyhl. č. 163/2002 Z. z. za 8 hodín 143,92 Eur. Trovy konania celkom vo výške 359,39 Eur. Odvolací súd žalovanému 2/ nepriznal náhradu trov konania za vyjadrenie k odvolaniu, nakoľko nešlo o vyjadrenie vo veci samej a vo vyjadrení sa neuviedli žiadne nové skutočnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach vo veci samej v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil a výrok o trovách konania zmenil podľa ust. § 220 O. s. p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ nepriznal náhradu trov, pretože v odvolacom konaní žalovaným nevznikli trovy konania potrebné na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová